

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 283/2018-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. augusta 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Kristínou Joštovou, M. R. Štefánika 10, Žilina, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19 Ek 11/2017 z 11. januára 2018 a uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19 Ek 11/2017 z 3. mája 2018 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. júna 2018 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

(ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 19 Ek 11/2017 z 11. januára 2018 (ďalej len „uznesenie okresného súdu z 11. januára 2018“) a uznesením okresného súdu sp. zn. 19 Ek 11/2017 z 3. mája 2018 (ďalej len „uznesenie okresného súdu z 3. mája 2018“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že proti sťažovateľovi ako povinnému je okresným súdom vedené exekučné konanie pod sp. zn. 19 Ek 11/2017 a povereným súdnym exekútorom [REDAKOVANÉ] pod sp. zn. 376 EX 813/17 na návrh oprávneného [REDAKOVANÉ] o vymoženie pohľadávky 600 605 CZK na základe exekučného titulu „*právoplatného a vykonateľného Rozsudku obvodného súdu Praha 10 zo dňa 18.11.2015, č.k.: 15 C 765/2013-208 spolu s Rozsudkom mestského súdu v Prahe, zo dňa 31.10.2016, č.k.: 53 CO 200/2016-298 a Uznesenia mestského súdu v Prahe zo dňa 06.03.2017, č.k.: 53Co 93/2017 - 550 spolu s Uznesením zo dňa 06.03.2017, č.k.: 53Co 200/2016 - 548*“.

3. Okresný súd napadnutými uzneseniami rozhodoval o návrhu sťažovateľa na zastavenie označeného exekučného konania, ktorý bol doručený poverenému exekútorovi 28. júla 2017. Uznesením z 11. januára 2018 vydaným vyšším súdnym úradníkom okresný súd podľa § 611 ods. 3 Exekučného poriadku zamietol návrh sťažovateľa na zastavenie exekúcie a uznesením z 3. mája 2018 vydaným sudcom okresný súd zamietol sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu z 11. januára 2018, plne sa stotožniac s dôvodmi uznesenia vydaného vyšším súdnym úradníkom.

4. Sťažovateľ v sťažnosti namieta porušenie ním označených základných a iných práv napadnutými uzneseniami okresného súdu a vo svojej rozsiahlej sťažnostnej argumentácii polemizuje s podľa neho nesprávnymi závermi okresného súdu o neuhradení vymáhanej pohľadávky zložením plnenia do notárskej úschovy, ako to tvrdil sťažovateľ v návrhu na zastavenie exekúcie.

5. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR

návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

9. Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

10. Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne s medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách (I. ÚS 13/00, mutatis mutandis II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96, I. ÚS 4/00, I. ÚS 17/01).

11. Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať také rozhodnutia všeobecných súdov, ak v konaniach, ktoré im predchádzali, alebo samotných rozhodnutiach došlo k porušeniu základného práva alebo slobody, pričom skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom preskúmavania vtedy, ak by vyведенé závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska

neospravedliteľné a neudržateľné, zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00, mutatis mutandis I. ÚS 37/95, II. ÚS 58/98, I. ÚS 5/00, I. ÚS 17/00) a tiež by mali za následok porušenie niektorého z princípov spravodlivého procesu, ktoré neboli napravené v inštančnom (opravnom) postupe všeobecných súdov.

12. Ústavný súd zvyčajne zdôrazňuje, že súčasťou práva na spravodlivé konanie je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (m. m. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 60/04).

13. Vo vzťahu k uzneseniu okresného súdu z 11. januára 2018 vydanému vyšším súdnym úradníkom ústavný súd konštatuje nedostatok svojej právomoci, pretože predmetné uznesenie bolo predmetom prieskumu konajúcim sudcom okresného súdu na základe prípustného opravného prostriedku. Keďže v napadnutom uznesení z 3. mája 2018 sa konajúci sudca v plnom rozsahu stotožnil s vlastnými závermi uvedenými v odôvodnení uznesenia z 11. januára 2018, ústavný súd posudzoval dôvodnosť sťažnosti vo vzťahu k týmto záverom a konštatuje, že argumentáciu sťažovateľa nevyhodnotil ako spôsobilú spochybniť ich ústavnú udržateľnosť či dostatočnosť ich odôvodnenia a spôsobilú založiť dôvod na zásah ústavného súdu v súlade s jeho právomocami ustanovenými v čl. 127 ods. 2 ústavy.

14. Ústavný súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu z 11. januára 2018, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil konajúci sudca v napadnutom uznesení z 3. mája 2018 a z ktorého vyplýva, že v danej veci bolo rozhodujúcim posúdenie skutkovej okolnosti, či zložením sumy zodpovedajúcej vymáhanej pohľadávke v exekučnom konaní v notárskej úschove došlo k splneniu povinnosti uloženej sťažovateľovi exekučným titulom. Okresný súd sa s touto podstatnou otázkou náležite vysporiadal, keď uviedol:

„5. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že

- sú dané dôvody na zastavenie exekúcie podľa 61k ods. 1 písm. a,c,d: ktoré odôvodnil nasledovne:

- jeho snahou bolo po právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu plniť to čo mu právoplatné a vykonateľné rozhodnutie uložilo a za týmto účelom sa snažil kontaktovať pr. zástupcu žalobcu, ale márne. Zároveň uložil dlžnú čiastku do notárskej úschovy, ale žalobca si dlžnú čiastku neprevzal ani sa mu za týmto účelom nezval, a to ani on sám, ani prostredníctvom svojho právneho zástupcu

- žiadneho [REDACTED] - oprávneného nepozná, nikdy sa s ním nestretol a neskontoval a teda nevie o akú osobu sa jedná, a preto sa domnieva že u tejto osoby, ako osoby žalobcu chýbala jej aktívna legitimácia v spore, v ktorom bol vydaný exekučný titul, ktorý je predmetom tohto exekučného konania

- osvedčenie k rozsudku v občianskych a obchodných veciach bolo vydané na tlačive iného členského štátu, tým pádom na nesprávnom tlačive, a teda je podľa názoru povinného neúčinné a ani nebolo povinnému doručené, a tak, podľa názoru povinného nie je právoplatné.

6. Spolu s návrhom na zastavenie exekúcie bolo súdu doručené vyjadrenie právneho zástupcu oprávneného, v ktorom uviedol, že:

- námietky na existenciu oprávneného, vyplývajú z nesprávneho dátumu narodenia, rôznych pochybení súdov a advokátov, ktoré sú postavené na chybe v písaní, pri dátume narodenia oprávneného, ktorá vznikla pri vypracovávaní žaloby, ktorá ale bola súdom napravená v súlade so zákonom, a to opravnými uzneseniami, ktoré boli povinnému doručené, povinný len účelovo využíva

- z toho, že povinný si nechal po rozhodnutí Mestského súdu v Prahe vyznačiť doložku právoplatnosti a vykonateľnosti na rozsudku Obvodného súdu Praha 10, mu muselo byť jasné koľko a komu má zaplatiť, naviac mu opravné uznesenia boli doručené, pričom on túto skutočnosť ignoruje

- nie je pravda že sa s povinným nekontaktoval, rozprával sa s jeho advokátom [REDACTED], ktorý o situácii povinného vedel a chápal ju, ale ktorý už povinného v súčasnosti nezastupuje

- rozprával sa aj sa s notárkou [REDACTED], u ktorej bola zriadená notárska úschova, kde povinný trval na vyplatení dlžnej sumy z úschovy osobe, s uvedeným

zlým dátumom narodenia pri oprávnenom, pričom mu boli predmetné opravné uznesenia doručené

- na záver pr. zástupca oprávneného navrhol súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietnuť...

28. Exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučných titulov, respektíve preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánov) vydaných v základnom konaní - tzv. materiálnu vykonateľnosť. Exekučný súd je teda viazaný obsahom takýchto rozhodnutí (exekučných titulov) a musí z nich priamo vychádzať. V prípade ak by existovali vady v čase priebehu základného konania tie sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky základného konania sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20 Cdo 1940/2008). Námieta povinného ohľadom identifikácie oprávneného bola vyriešená v základnom konaní. Ako už bolo povedané exekučný súd nie je príslušný skúmať túto námietku.

29. Vo vzťahu plnenia prostredníctvom notárskej úschovy, bola naviazaná na nesplniteľnú podmienku (t.j. označenie oprávneného), pretože nemohlo dôjsť k reálnemu prevzatiu finančných prostriedkov z úschovy, a teda nemohlo ani dôjsť k zániku vymáhaného nároku...

31. Súd preskúmaním veci dospel k záveru, že povinný sa domáha toho, čoho sa domáhal počas súdneho konania, ktoré predchádzalo vydaniu exekučného titulu. V návrhu na zastavenie exekúcie povinný nepreukázal, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, ani že je tu dôvod podľa osobitného predpisu pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprístupné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť, alebo že sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhatelnosti exekučného titulu podľa § 61 k ods. 1 písm. a),c),d) Exekučného poriadku, a teda návrh na zastavenie v súlade s § 61 ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.“

15. Keďže ústavný súd nezistil možnosť porušenia sťažovateľom označených práv uznesením okresného súdu z 3. mája 2018, odmietol jeho sťažnosť v tejto časti z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde a sťažnosť v časti smerujúcej proti uzneseniu okresného súdu z 11. januára 2018 odmietol pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie.

16. Vzhľadom na to, že sťažnosť ako celok bola odmietnutá, bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa formulovanými v petite jeho sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. augusta 2018